

MANUEL VICENT

MÓN

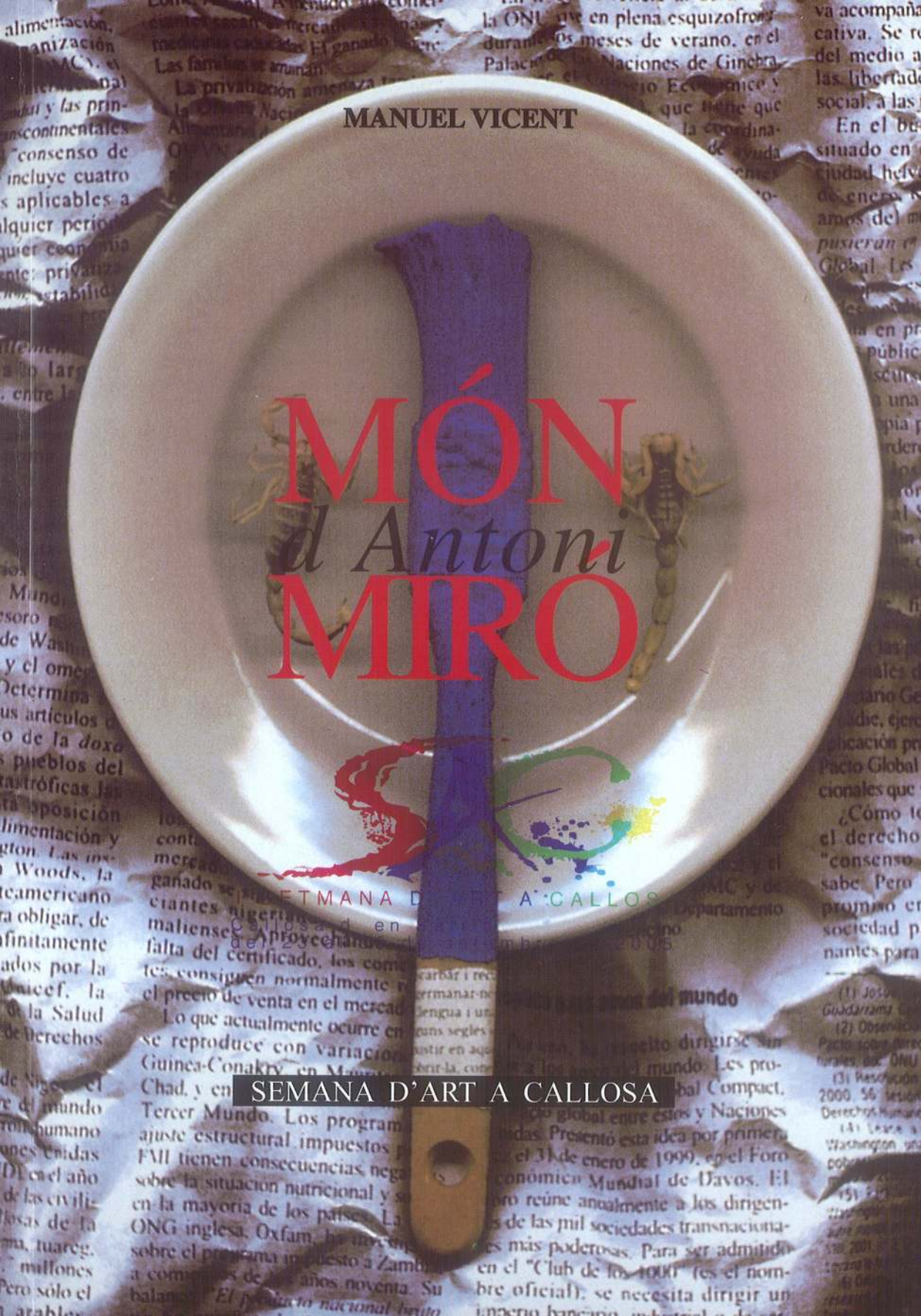
d Antoni

MIRO

SEMANA D'ART A CALLOSA

A: CALLOS

SEMANA D'ART A CALLOSA

MANUEL VICENT

MÓN *d'Antoni* MIRO

MATAR LA FAM 2003. -9, Gráfica digital, 112x75 cms

I SETMANA D'ART A CALLOSA
Callosa d'en Barrià
del 23 al 30 de setembre de 2005

SETMANA D'ART A CALLOSA

OBJECTIU DE GUERRA 2003. -/9, Gràfica digital, 112x75 cms

Col·labora i Patrocina:

© DELS AUTORS
© AMB-DISENY
© AJUNTAMENT DE CALLOSA D'EN SARRIÀ
Dip. Legal: A- 797-2005

ALFAGRÀFIC IMPRESSORS • EDITORS - Tel. 965 544 799

<http://www.antonimiro.com>
e-mail: art@antonimiro.com

M Ó N D ' A N T O N I M I R Ó

Si la pintura és la recreació plàstica del món per mitjà de formes i colors, el món que Antoni Miró ha recreat amb la seua trajectòria artística és ampli i proteic: va del sexe a la política, de la interpretació pop de la història de l'art a la denúncia de la violència, a la burla sarcàstica de líders, de monuments i fets consagrats, a la gràcia de convertir els objectes quotidians, les màquines o els estris en objecte de poesia. La perspectiva d'Antoni Miró és tan oberta que resulta difícil trobar el punt en què se sintetitza tota la sensibilitat de l'autor davant les coses.

Si la ironia és una burla subtil destinada a donar a entendre el contrari del que es diu, potser és aquesta figura la que resumeix el llenguatge plàstic d'Antoni Miró. La ironia és un instrument dialèctic essencialment mediterrani, un excipient de la intel·ligència que està entre la consciència i l'anàlisi. Antoni Miró és un mestre en aquesta manera de comunicar-se amb l'espectador, mitjançant una senya de complicitat que mou al somriure del cervell.

Es podria fer una crítica de l'obra d'Antoni Miró segons l'estil anglosaxó, que consisteix en la mera descripció de cadascun dels seus quadres sense entrar en la filosofia o l'essència pictòrica, que tant excita l'escola crítica alemanya. Sens dubte, si hom es limitara a descriure cadascuna de les icones que obsessionen la ment d'aquest artista proteic, només amb l'acumulació simple de les figures i les imatges, sorgiria una substància pictòrica que no seria altra cosa que la representació del món propi que defineix Antoni Miró. Amb una llibertat absoluta, aniria creixent sarcàsticament davant de l'espectador un abocador de residus de consum, de sexes, de banderes americanes, de filats espinosos i bitllets de dòlar, de tigres i violins, de bicicletes, de tisores i cames femenines, d'encaixos de roba íntima assimilats als ganivets, i aquest fris que navega pel subconscient del pintor afloraria unit a tots els homenatges que crea irònicament als quadres d'altres pintors famosos i als rostres d'herois moderns de la política o del cinema que sintetitzen una passió col·lectiva.

Imagine Antoni Miró reclòs en el seu famós mas, excitat enmig el silenci per un món literari de la política, de les tragèdies humanes, de la injustícia planetària que arriben fins a l'artista en forma de notícies envoltades en un brunzir d'insectes, entre el cant dels ocells. Convertir aquesta literatura en estètica i aquesta estètica en rebel·lia és una de les notes que caracteritzen la pintura d'Antoni Miró.

INGENÜITAT 2000. Serigrafia s/İlenç 58x78 cms.

La primera llei de la pintura consisteix a expressar el món només mitjançant el llenguatge plàstic. Qualsevol metàfora, significat o motiu han d'estar subjectes al llenguatge pictòric pròpiament dit; res no es pot dir sense dir-ho amb les formes i colors escaients. Potser la segona llei de l'art consisteix a saber detenir-se a temps. Saber aturar-se en el moment en què l'obra està suficientment i màgicament inacabada, perquè l'espectador arribe al punt del camí en el qual el creador l'espera per tal d'acabar ambdós el treball. Aquesta saviesa només es té quan s'és un bon artista. Sens dubte, Antoni Miró té aquest talent.

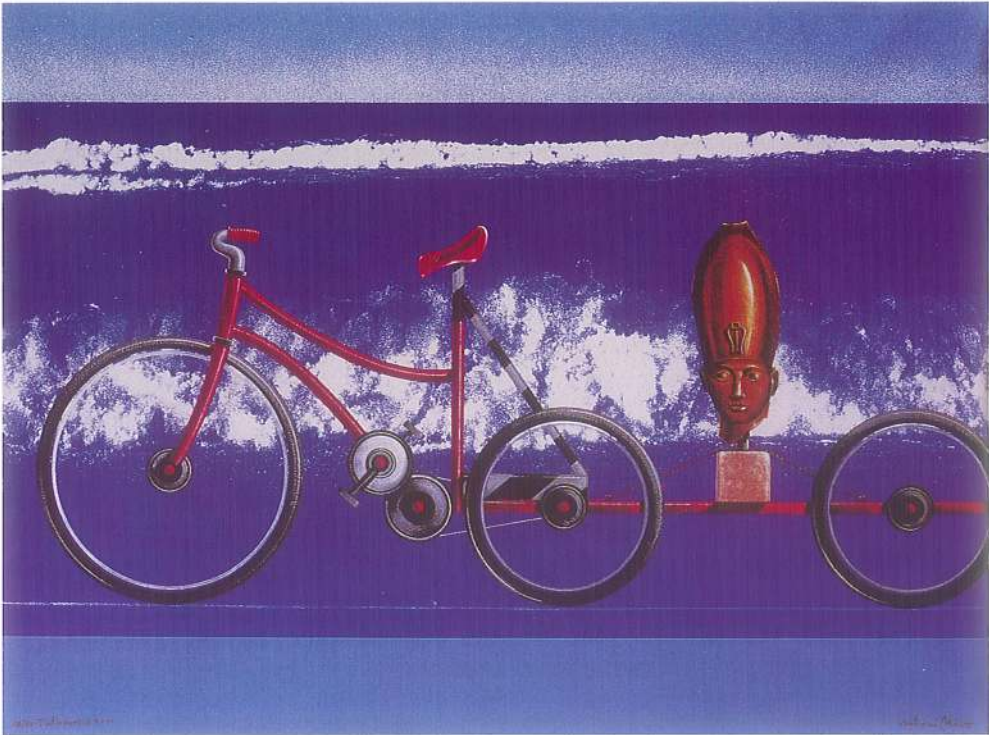
L'obra d'Antoni Miró és reconeguda a primera vista. És una altra característica dels creadors amb personalitat: signar cada quadre amb l'empremta digital que du cada pinzellada. L'espectador d'Antoni Miró que recorre amb ell el llarg camí de la seua obra passa per etapes successives: unes instal·lades en el sarcasme; altres, en la ironia, altres en el plaer dels sentits; altres en l'anàlisi de les superfícies mòrbides dels estris; altres, en la rebel·lió davant les injustícies en forma de crit de protesta. I tot aquest conjunt conforma una consciència davant el món que envolta l'artista. No és possible contemplar els quadres d'Antoni Miró, sense comprometre't amb ell més enllà de la plàstica. Aquest artista, però, et convoca de primer a entrar en els seus quadres, no d'una manera literària a través d'una complicitat ideològica, sinó mitjançant l'anàlisi llaminera dels seus pinzells.

Entre el coneixement tèrbol de la realitat, la substància de la qual es barreja en la paleta, i la lògica clara dels fets, el món d'Antoni Miró es fa visible. El reconeixeràs en qualsevol paret en què penge qualsevol dels seus quadres. Ja siga un rinoceront, una bicicleta, un fragment sexual de dona, una pistola, un robatori perpetrat en l'estudi d'altres pintors, una estàtua de la llibertat substituïda o qualsevol icona que pertanga al dipòsit exclusiu d'Antoni Miró. En apropar-se als quadres, l'espectador experimentarà una espècie d'humor cerebral que expel·leix, primerament, un somriure, després, una llàgrima i, finalment, la suggestiva consideració d'un món unit a una consciència que s'obri. Aquesta és la clau que un emprà per a entendre Antoni Miró.

MANUEL VICENT

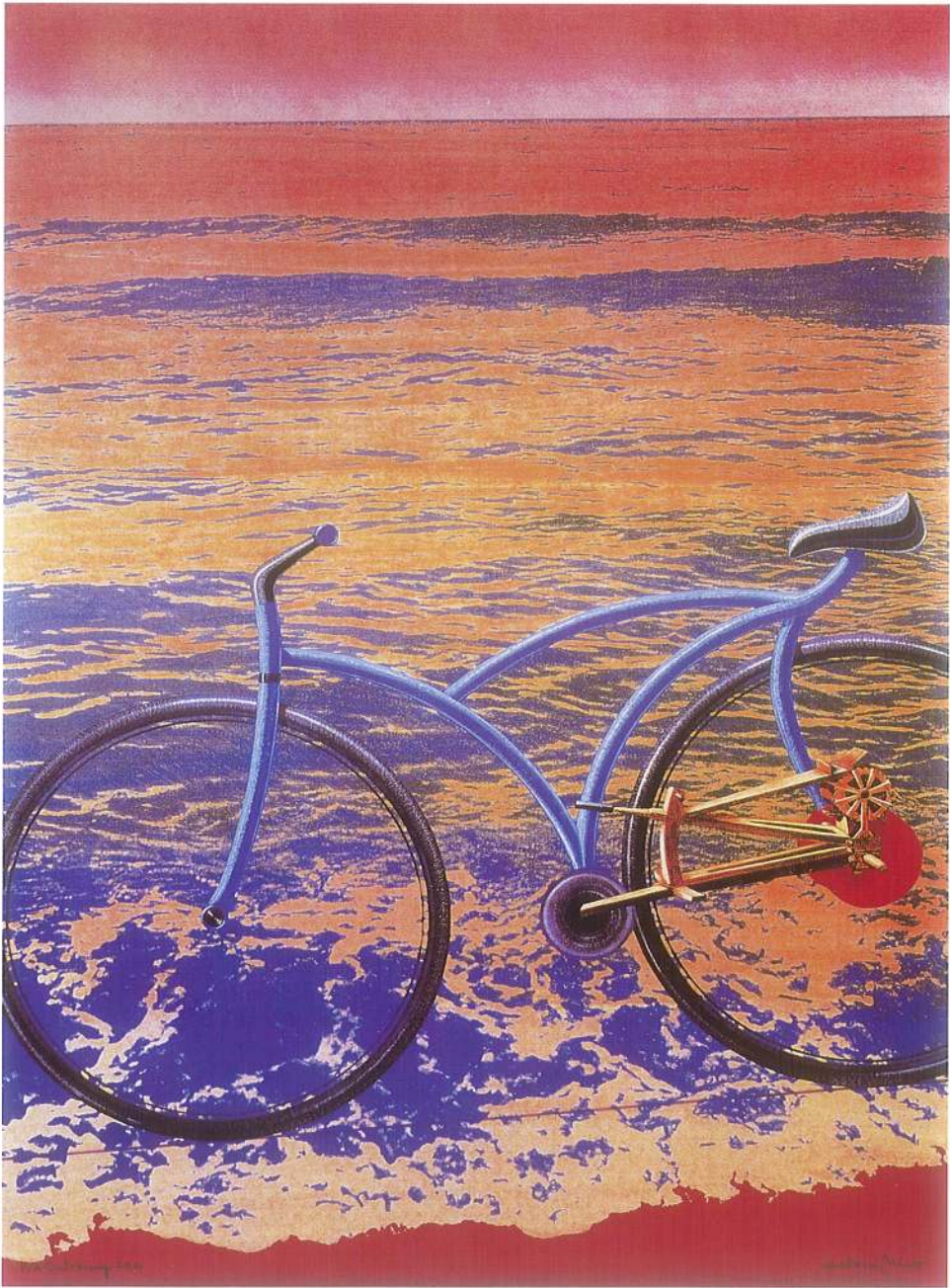
VERI-GOOD 2000. Serigrafia s/llenç 63x63 cms.

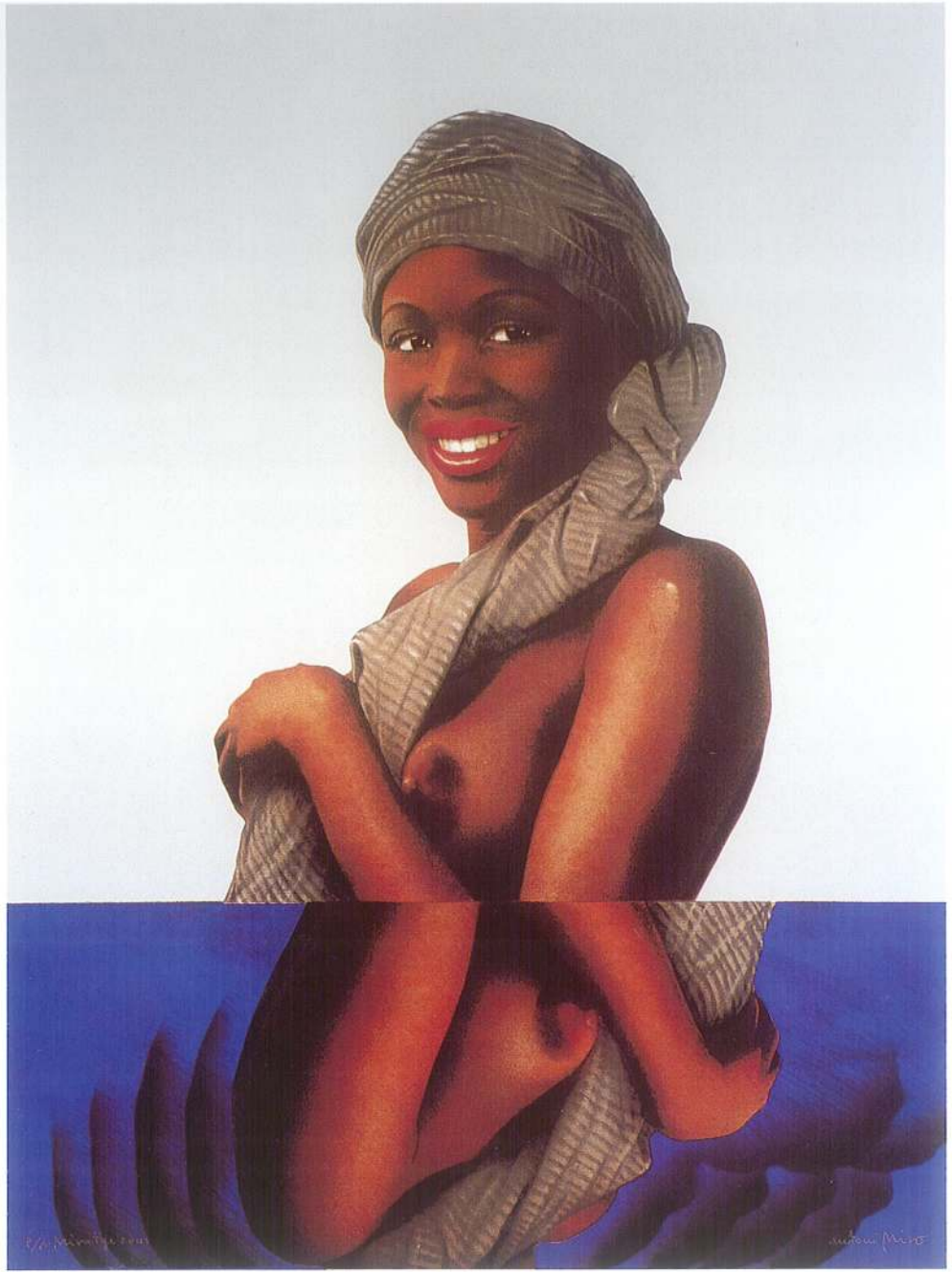
TUTHMOSIS 2001. Serigrafia s/llenç 58x78 cms.

TUTEIG 2001. Serigrafia s/llenç 58x78 cms.

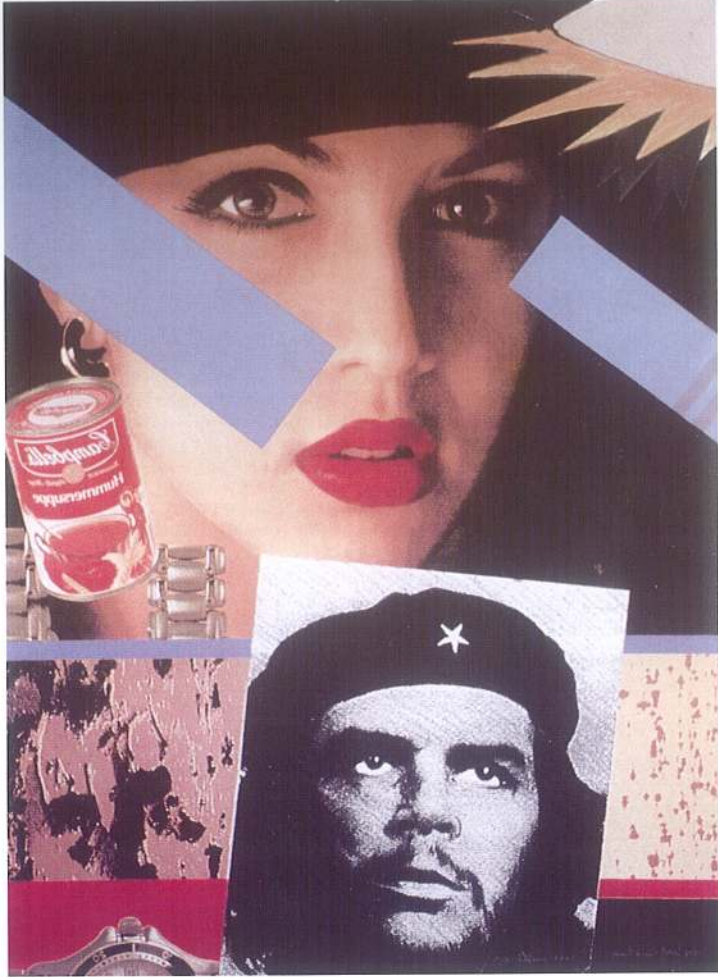
ENTREMIG 2001. Serigrafia s/lleñç 78x58 cms.

MIRATGE 2001. Serigrafia s/llenç 78x58 cms.

BUFONA 2001. Serigrafia s/İlenç 78x58 cms.

RETORN 2001. Serigrafia s/llenç 78x58 cms.

AMB PICASSO 2002. Gràfica digital s/lleç 81x81 cms.

NY PEOPLE 2002. Gràfica digital s/lleç 81x81 cms.

INDÚS 2002. Gràfica digital s/llenç 81x81 cms.

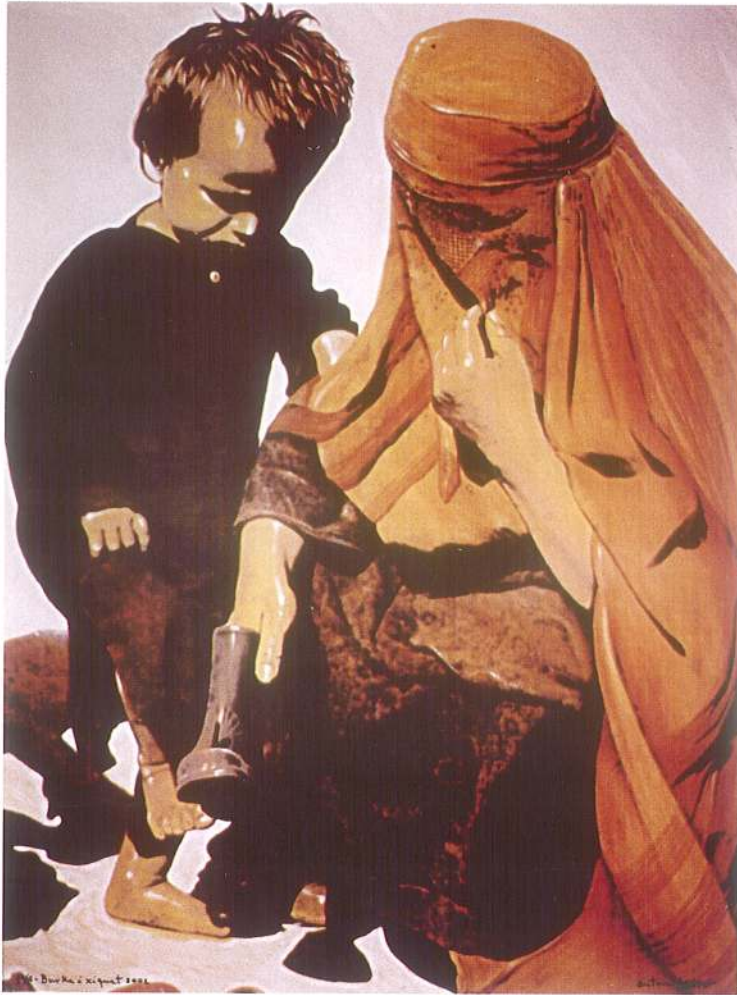
MANHATTAN DÍPTIC 2002. Gràfica digital s/llenç 81x81 cms.

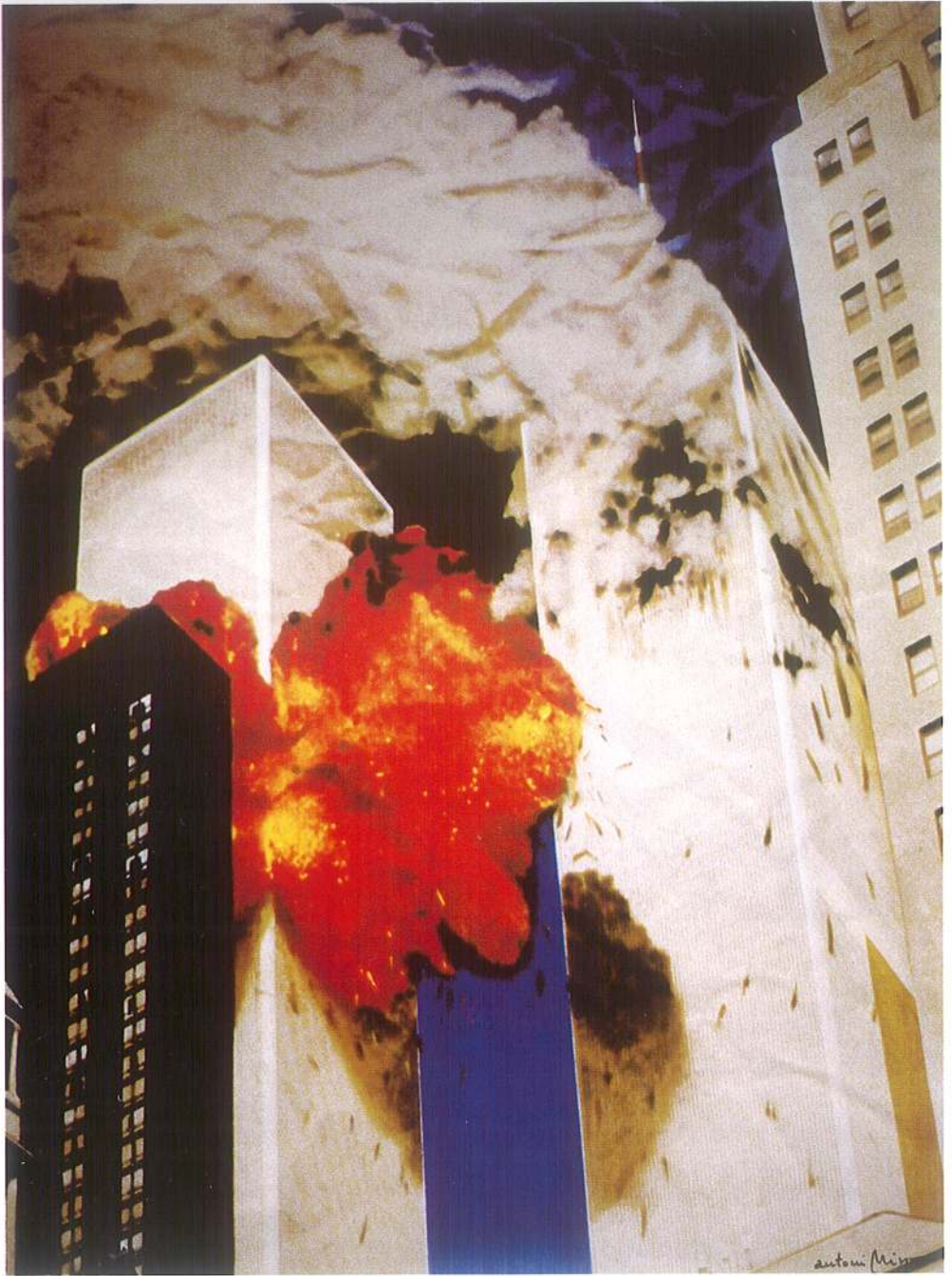
LONDON-TAXI 2002. Gràfica digital s/llenç 81x81 cms.

LA RAMBLA 2002. Gráfica digital s/lienç 81x60 cms.

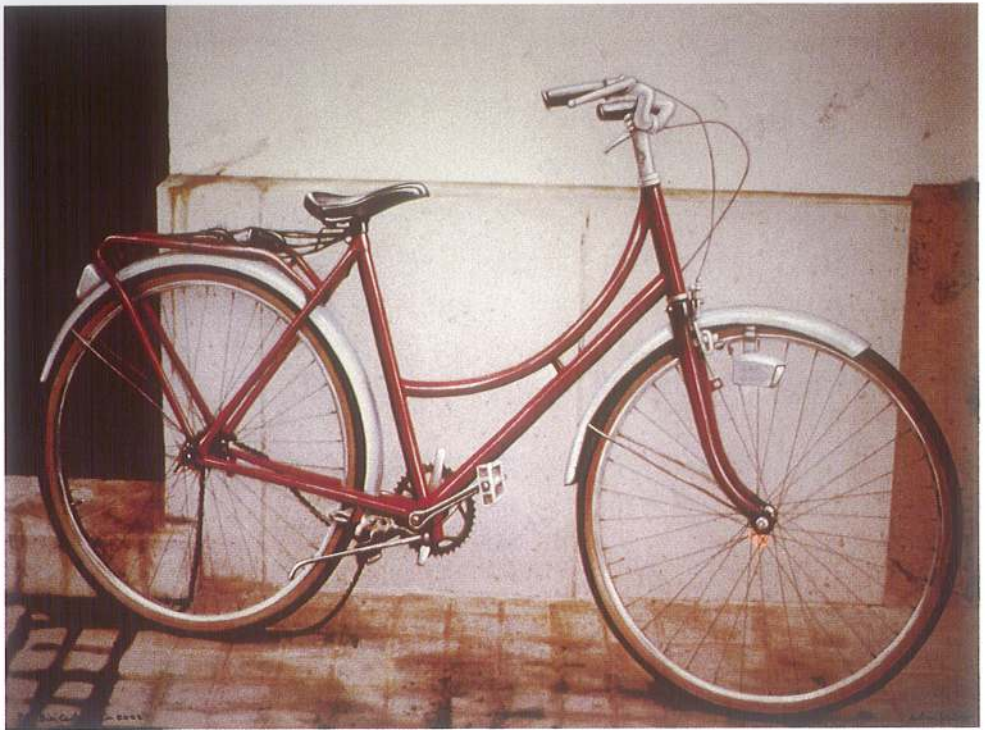
BURKA I XIQUET 2002. Gràfica digital s/lleç 81x60 cms.

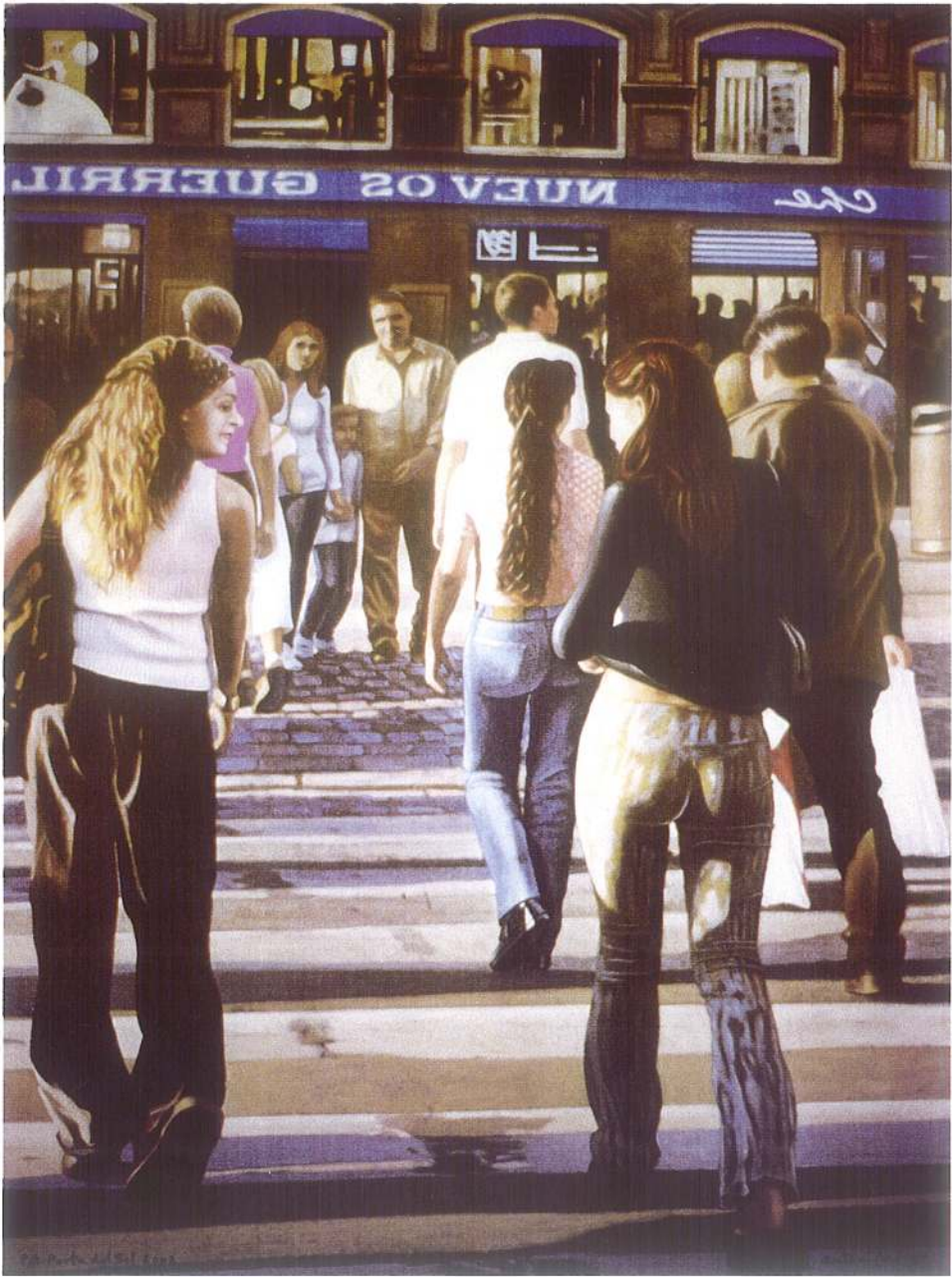
FOC A MANHATTAN 2002. Gràfica digital s/llenç 81x60 cms.

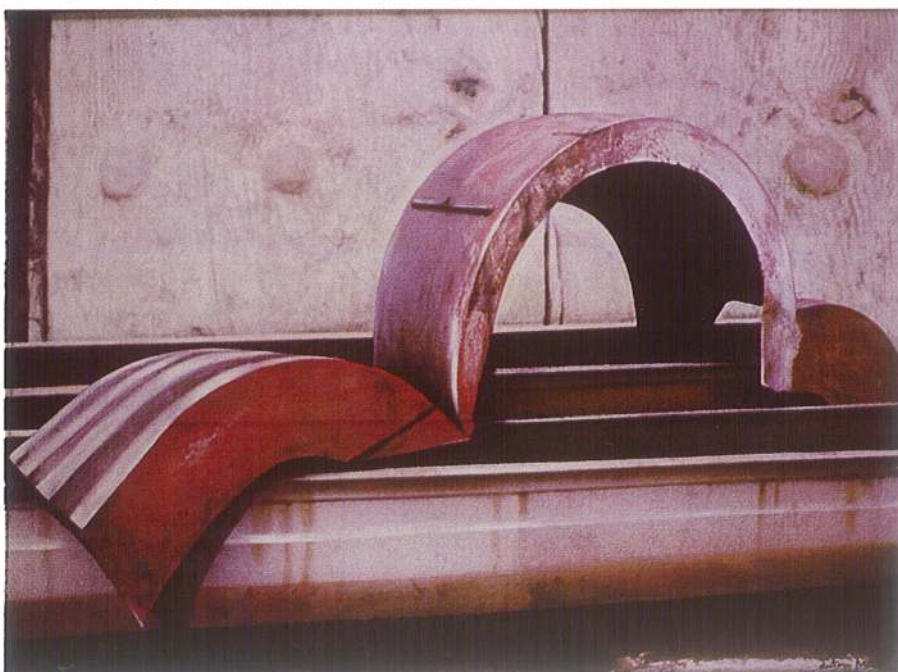
ANONIMAT 2002. Gràfica digital s/lleç 60x81 cms.

BICI CASTELLANA 2002.Gràfica digital s/lleç 60x81 cms.

PORTA DEL SOL 2002.Gràfica digital s/lleug 81x60 cms.

PEDREGADA 2002. Gràfica digital s/lleç 60x81 cms.
PART D ESCULTURA 2002. Gràfica digital s/lleç 60x81 cms.

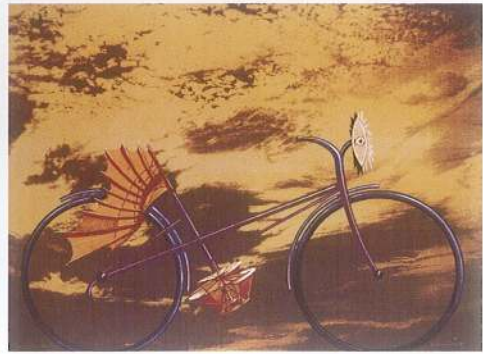
COTXE ROIG 2002. Gràfica digital s/lleç 60x81 cms.
PENTAGONADA 2002. Gràfica digital s/lleç 60x81 cms.

EURODÖLAR 2003. Gráfica digital s/paper 112x75 cms.

BARCELLA 2003. Serigrafia s/llenç, 78x58 cms

AIRE 2003. Serigrafia s/llenç 58x78 cms.
AIGUA 2003. Serigrafia s/llenç 58x78 cms.

FOC 2003. Serigrafia s/llenç 58x78 cms.
TERRA 2003. Serigrafia s/llenç 58x78 cms.

Antoni Miró

La ciutat i el museu

trobades
AMB LA COL·LECCIÓ MARTÍNEZ GUERRICABEITIA

EXPOSICIÓ LA CIUTAT I EL MUSEU, Universitat de València.2005

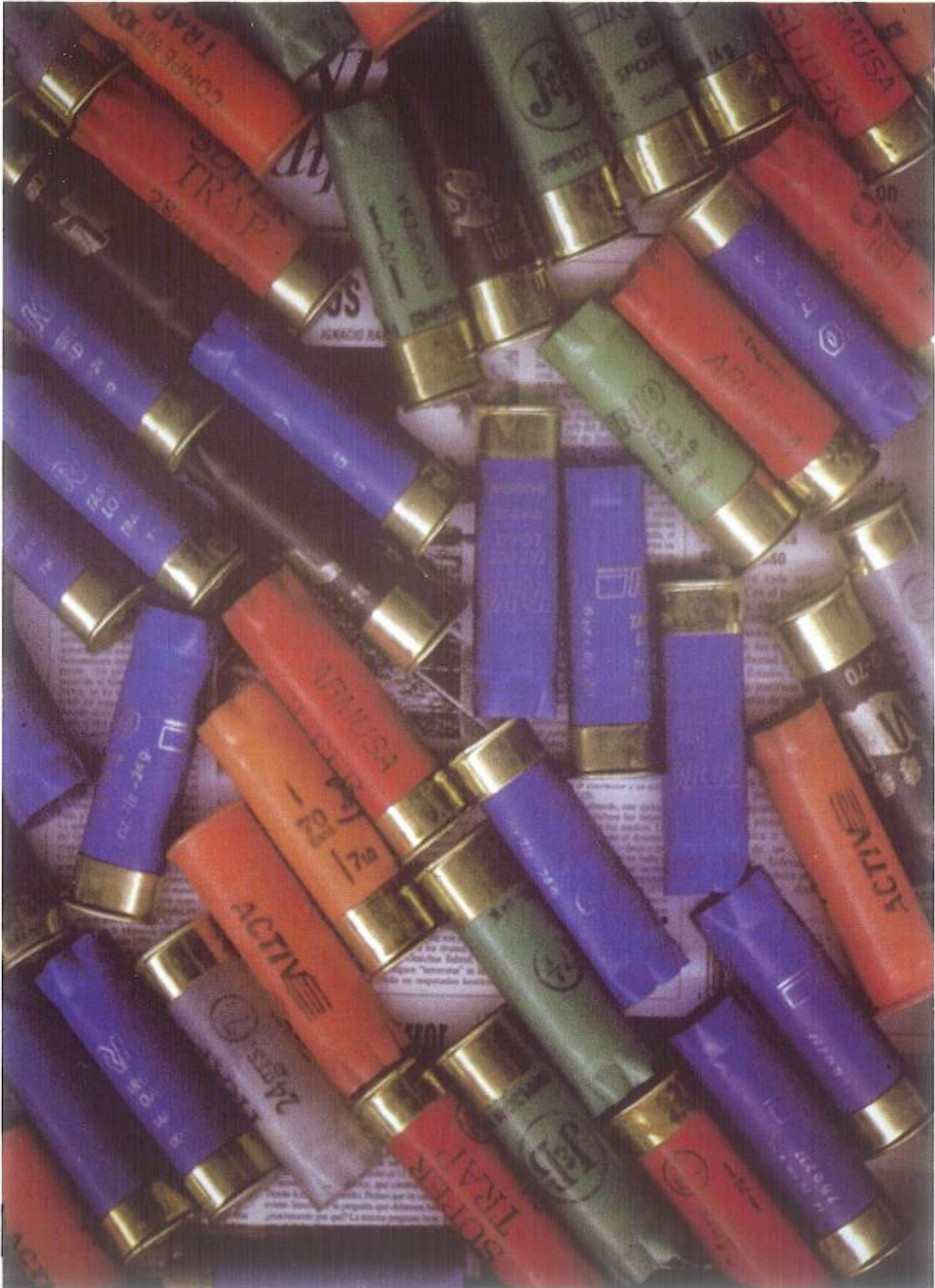
ANTONI MIRÓ naix a Alcoi en 1944 Viu i treballa al Mas Sopalmo. En 1960 rep el primer premi de pintura de l'Ajuntament d'Alcoi. En gener de 1965 realitza la seua primera exposició individual i funda el Grup Alcoiart (1965-72) i en 1972 el "Gruppo Denunzia" en Brescia (Itàlia). Són nombroses les exposicions dins

i fora del nostre país, així com els premis i mencions que se li han concedit. És membre de diverses acadèmies internacionals.

En la seua trajectòria professional, Miró ha combinat una gran varietat d'iniciatives, des de les directament artístiques, on manifesta l'eficaç dedicació a cadascun dels procediments característics de les arts plàstiques, fins la seua incansable atenció a la promoció i foment de la nostra cultura.

La seua obra, situada dins del realisme social, s'inicia en l'expressionisme figuratiu com una denúncia del sofriment humà. A finals dels anys seixanta el seu interès pel tema social el condueix a un neofiguratisme, amb un missatge de crítica i denúncia que, als setanta, s'identifica plenament amb el moviment artístic "Crònica de la realitat", inserit dins de les corrents internacionals del pop-art i del realisme, prenent com a punt de partida les imatges propagandístiques de la nostra societat industrial i els codis lingüístics utilitzats pels mitjans de comunicació de masses.

Les diferents èpoques o sèries de la seua obra com "Les Nues" (1964), "La Fam" (1966), "Els Bojos" (1967), "Experimentacions" i "Vietnam" (1968), "L'Home" (1970), "Amèrica Nega" (1972), "L'Home Avui" (1973), "El Dòlar" (1973-80), "Pinteu Pintura" (1980-91) "Vivace" (1991-2001) i des del 2001 "Sense Títol", rebutgen tota mena d'opressió i clamen per la llibertat i per la solidaritat humana. La seua obra està representada en nombrosos museus i col·leccions de tot el món i compta amb una bibliografia abundant que estudia el seu treball exhaustivament. En resum, si la seua pintura és una pintura de conscienciació, no és menys cert que en el seu procés creatiu s'inclou un destacat grau de "conscienciació de la pintura", on diverses experiències, tècniques, estratègies i recursos s'uneixen per a constituir el seu particular llenguatge plàstic, que no s'escapa en ser un "mitjà" per a la comunicació ideològica sinó que de comú acord es constitueix en registre d'una evident comunicació estètica.

DESTRUCTIVE ARMS 2003. -/9, Gráfica digital, 112x75 cms.

MÓN d'Antoni MIRÓ

Semana d' Art a Callosa

Setembre - Octubre 2005

Col·labora i Patrocina:

UNIVERSITAT

Miguel Hernández
ALICANTE

Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante
Secretariat de Cultura

AJUNTAMENT DE
CALLOSA D'EN SARRIÀ
REGIDORIA CULTURA

AYUNTAMIENTO DE CALLOSA D'EN SARRIÀ
REGIDORIA CULTURA